

ВОЛЫНЫ МАЗЫР

НЕЗАЛЕЖНАЕ ВYДАННЕ НФ Г.МАЗЫРА, КОШТ 30 КАП. 12

Я. КУПАЛА

Больш самачыннасці

Шкаваны людзі мы — беларусы!
Трэба прызнаць, што гэты бы ліха напала на нас і з намі не разліся, ліха бы
мы не перажывалі нагод і краўд — мы гэтага як бы не бачылі, а калі і бачылі, то
ліха цярпілі ды чакалі, што вось нехта прыдзе і гэты наш ліха забярэ з сабою.
І праўда, вечна хто-небудзь і а-небудзь, а прыходзіў і налі аспяваўся, хопі
нашага ліха і не забіраў.
Быў маскоўскі цар, былі ў нас пасланцы (яны ўсхвалялі чыны: землі, зураліны,
стражнікі. Усе гэтыя чыны намі аспяваліся, а мы іх чыра слушчалі іх, як ка-
валышкі, ды, удыхаючы і задышваючы куды, стараліся сабе ўтаварыць, што там
і граба, каб хто-сь выкапаў, а часта казалі, што гэта так бог даў. А самі ж мы
і выкапаў не кінулі, каб гэтыя сваіх аспяваных пачалі іх пачаць неслы.
Але рэвалюцыя змяніла ў сваім ходзе царя, вынісла ў свет новыя пачыні буд-
двання новага незалежнага жыцця ўсім народам. А мы як бы нішто і ні ў чым.
Пасля цярпілі чыноў прышлі балюшчыны чыны не горш сваіх пачынаў, пра-
дзілі і наваі сава гаспадарку ў нас, а мы глядзелі і чакалі, што нехта пры-
дзе ды большавіноў прагоніць і прычынаць.
Прышлі немцы, большавіны ўдзілі, мы асталіся. Немцы гаспадарыў, як сам
халеў, над намі, над нашымі дзямі — не горай нават ад царскіх і балюшчыны
гаспадарыў, а мы што рабілі? Мы сядзелі і чакалі, звышчым руці, і чакалі на-
шага куду, які з'явіцца і забярэ нашое ліха, і дачакалі...
Прышлі ішоў большавіны, а немцы ўдзілі, толькі мы сядзілі на месцы. Валю-
шчыны аказалі сава парадкі і гаспадарку, нагледзілі на тое, ці спачыла нам гэта,
ці не спачыла. Пайшлі саветы, камітэты, выбары, пераўтварылі і г. д. А ў резуль-
тате што ж? Паступалі намі (як нам гаварылі) нашы саветы пачалі аказа-
ць не развадзіць, што нам цяжка было дыкаць. І мы стаялі, удыхалі і чакалі.
Прышлі палкі, уцікалі саветы, камітэты і чыраўчаны, а мы ішоў сабе
сідзілі і чакалі. Праўда, мы, як гаспадары гэтаў зямлі, куды сідзелі на ся. Але
як мы гаспадары на ся? Ці не час ужо пакінуць блугу прышчыну сідзель і
сідзель, чакаць і чакаць?
Самы найбольш прычына, самы найбольш збаві намі ад нашага ліха а-
дзі — гэта мы самі. І калі мы хочам загінуць, калі мы хочам быць рэчышч раба-
ці, — нашымі ласікуць мы блугу прышчыну думачы, што нехта прыдзе і кіраваць
нас з нашай бліды, з нашай ашчым. Гэта ж не можа быць, каб нехта быў лепшым
прышчынам да нас, як мы самі дах сабе.
Не, браты, гэтакі людзі мы далёка не заедзём. Час прышчы намі і свае сілы
ў будаванні новага жыцця для сваёй блюшчыны, для сваёй свабоды і хат, для
нашага падрастачага малодца пачаліся! Прайдзіце гіды, падрастуць сыны і
дчы нашы і спачыць нас тады: «Што зрабілі мы ў той бурны і аспяванны час
для сваёй патокі, для сваёй краіны?»
К такому запытанню трэба нам быць гатовымі. Сама гісторыя налічыла на суд
і загадае дань аказа. А які ж мы дадзім адна, калі мы калер на другіх гэты
адказ усладзям?
Дык больш самачыннасці, больш спачыці і будаванні свабоднага новага по-
важнага жыцця.

«Беларусь», № 2,
22 кастрычніка 1919 г.

ГНІЛЬ І ПАРАСТКІ АВНАУДЕНЬНЯ

Выхад з КПСС Ельшына, Сабчака, Папова, Траўкіна і многіх іншых знач-
ных палітычных дзеячаў — сьведчаньне рэальнай перабудовы, дэмакраты-
зацы жыцця. Але ў Беларусі з-за нашай
палітычнай сыячкі сакадны, камаі, кені-
кі, смоляры яшчэ доўга будуць цягнуць
край у бездань. Мы ніколі б ня убачылі
Дэкларацыі аб суверэнітэце, калі б яго ня
даў Ельшына Расіі.

коць і марудна, але паступова працянаешы
і наша палеская глуш. Калі ў 1908 г. з
партыі выходзілі 1-2 чалавекі, то ў гэтым
годзе толькі на заводзе "мел'ярман" вы-
шла калі 60 чалавек. Тут практычна ужо
не існуе партыяма, Рабочы-камуністы хар-
туюць між сабой: "Ты о, Мікола, сабраў
усе білеты, каб не зьбіраўша нам на оходы
кожны тыдзень з-за 8-9 білетаў... Што ж,
раней бы адзіні Зіміні, а за 13 годзі балю-
шавізму ў кожным горадзе ёсьць свой Зімі-
ні — гаркам. Таму так горача абараняе
наменклатура партыю, а гэта значыць, ся-
бе — забары ў іх кармушкі, сьпешайкі і
ні аднаго з гаркамаўцаў не застаюцца ў
КПСС. Ужо сеньня яны, як мыны, перацяга-
юць у Саветы. "дама, можда отменена 6
статья, 28 съезд КПСС продемонстрировал
нежелание отказаться от политической вла-
сти над обществом, — азначает академик
В.Циханев /ЛГ, 1990, №31/, які, маючы 40-
гадовы стаж у партыі, выйшаў зь яе пасля
сьезда. салодкае жыццё сучаснай партна-
менклатуры, якая цяпер атрымлівае ад 400
да 600 руб.. Б.Ельшына трапіла назваў "ком-
(Працяг на стар 2)

Уладзімір Трыпуцьнік

Сапраўды, гэта ёсьць Адраджэньне.
Бласлаўляю шляхі усе гэтыя —
НФ — Беларусі сумленьне
І адзіная праўда яе.
Я сьмяюся табе ў твар, Вандэя.
Мы з табой ня знойдзем размовы,
НФ — мая вера, надзея
І ды слоку сьвятая любоў.
Сталіністы зубамі скрыгочуць..
Цяжка дыкаць зрабілася ім:
НФ — подых сіл жыватворчых
У атручаным краі мамі.

Браты беларусы! 27 ліпеня стаў для нас Дзень нашыя —
нальнага сьвята. Нарэшце, праз 72 годзі пасля абвяшчэнь-
ня НР, аб'яўлены суверэнітэт рэспублікі. Аднак мы ня
убачылі ў гэты дзень сьвяточных салютаў у небе Беларусі,
бо для партыяпарату, якому нічо належыць уся ўлада,
гэта сьвята азначае сьмерць іх сьцітаму існаваньню. І усё ж
к першы крок да волі зроблены. Наш дзямейшы ляс — у на-
шых руках. Народны дэпутат БССР, лідэр НФ Э.Пазыняк не-
пакоіцца: "Вярхоўны Савет рэспублікі прыняў Дэкларацыю аб
незалежнасьці, якая стане, аднак, пустой паперкай. Уклю-
чашь у Дэкларацыю артыкул, які прадугледжвае заключэньне
новага сакнага дагавора ў той час, калі Саветскі Саюз
з'яўляе сябе як унітарная зьвяздэярмава, не што іншае як
самагубства. Па плану новага сакнага дагавора Цэнтр на-
мячае забраць сабе усе, пакідаючы нам толькі Чэрнобыль.
Гэта зьдзек над суверэнітэтам. Так, з нашым удзелам бы-
ло прынята дзесяць з дванаццаці артыкулаў Дэкларацыі. Але
адмовіцца ад свабоды мы ня можаць". Так, яшчэ учора гэта
партыйная прэса ўводзіла ў зман народ, наўзахваткі разна-
сячы тое, што сеньня прыняў ВС БССР. Дэкларацыя амаль сло-
ва ў слова паўтарае Праграму НФ. Дэпутаты ад НФ пакіну-
лі залу, калі партыяпаратчыкі прымалі артыкул аб сакным
дагаворы, які Б.Ельшына называе грабежніцтвом. А Беларусам
зноў прыдзецца распачынаць за свой ур.

Мазырокая група падтрымкі НФ адчувае сьвятасць гэ-
тай падзеі: на працягу нялёгкага шляху да волі, і думч
праз ашчымлікія пачынаваньні, ганеньні яе рупліўцаў, уно-
сіць і сваё кроплё крывічнага волару ў духоўнае Адраджэньне
не роднай старонкі.

"Мазырокая суполка НФ: хлопцы і дзяўчаткі,
вам, масыць, нялёгка. Але і выкаву не лягчай,
і Пазыняку — затое жыць, а не гніць! І часіца
і трываласці вам!"

А.Адамовіч. Масква, Красная плошча,
7.07.90 г.

НІВА АКСЕНЧЫК

Узв'яся, вешер, раскрый штандар
Наш бел-чырво-белы як свабоду,
што сонцам усміхнулася з-за шмар
Залатніку КПСС — майму народу.
Хай белым птахам а ранаю між крыя
Беларусь мая, што Голям шляхам
Да волі йшла пад стогн сівых маті.
Уздмецца над лесу чорнай плахай,
Каб заскуголілі, крычалі крумкачы
Ад сьцітага захмеленага гнэбу —
што нескаронны птах сярод сьляпой
начы
Сьвятло душы жывой панёс у неба
Зямелькі той, дзе ссохлі берагі
Доржого нераскрыленага духу,
Кое адураліся й Рагі,
І дзе гарчыць адно паліны ды скрухі
І дзе дзямі праз слату і золь
Аскрэзьнай душы забітых продкаў
Выплакваешы незагоўны боль
І кроў оплывае з крываных пагоркаў.
О Беларусь! Ты зорка, што гарыць
Сьвятлом палынным у снівох сэрцах,
Дыкі ж, мой птах, мо к Богу дзяміць
Малітва волі — як зьбавеньне сьмерці.

27.07.90.

НАШИ "НАРОДНЫ" ДЕПУТАТЫ

Адначыны сценэнка на Кубе і крыху вывешы радзіншю, мазырокі мэр І.Кенік усё ж такі далучыўся да работы сесіі — ён не павінен быў спазьніцца на прызначэнь не міністраў. Але пакуль што ён ня змог прайсці з-за "гаджіх" інфармацыяў у міністры, у т.Кеніка гэта яшчэ наперадзе. Пакуль працянецца беларусы патрабуе ўсіх відавальных чарнобыльскага генацыду да адказнасці — то, глядзіш, і на пенсію пара.

На сесіі золытаная інфармацыя карта — сам Смолар. Настроіўшыся на пост старшні ВС БССР, ён, аднак, мусіў вярнуцца ў чарнобыльскую камісію — ён вяртае ўсіх на круці сваю. Нездарма на плошчу Леніна народ прышоў абвіначваю галаву з напісам "Наш урад, калі дзялілі партфелі, і пабыла таго, як депутаты ад ГНФ пакінулі залу — Смолар зьняў сваю кандыдатуру. Першым нам. Старшні ВС БССР стаў Шушкевіч С.С., які па праву розуму і сумленьня павінен бы быць на месцы дэмакратыі. Партмафія заняла вядучыя пазіцыі ва ўрадзе і з дапамогай ветэранаў пакуль трымае кругавую абарону ад народа. Таму так шчодра аддзячыў Смолар за выбары: Кенік — Мінск, Сялішкі — Го-мель, Засінец — Гомель. Не збыліся і пра старшыню гарадской выбарчай камісіі Лянкевіча: ён цяпер нам, старшні гарвыканкома. А Засінец мае на сёньняшні дзень дзве кватэры: у Гомелі і Мазыры. Так ацотываюць інтарэсы мазыран нашы абшчынікі. А вынікі найменшага галасаваньня сьведчаць, што мазыр не прымаў удзел у прыняцці дэкларацыі аб суверэнітэце. Смолар, Кенік, Машаў у гэты дзень адсутнічалі. Акрамя таго, депутат Малышаў перайшоў у кампанію Ка-

мая, Піскарова, Шабошова і галасавалі супраць кандыдатуры З.Пазыняка на пасаду старшні камісіі па аказаньні садзейнічаньня ў забесьпячэньні правоў і інтарэсаў рэабілітаваных. І хоць Пазыняк сам расказаў, Курэпаты, яго імя ў грамадзяска-скай асацыяцыі з адкрыццём праўды пра сталіноўскі генацыд у Беларусі, за яго прагаласавалі такія аўтарытэтыя людзі як Каваленяк, Шушкевіч, Гаршчэўскі і многія іншыя. Старшнёй дэлегаванай камісіі быў з дапамогай мазырокіх депутатаў абраны Піскароў, які першы ў Саюзе прымяніў у Курэпатах супраць народа абязьлісты газ.

А Кенік быў першы, хто ў Вярхоўным Саўеце ўзначаліў правае крыло депутатаў-парталаратчыкаў, і атрымаў узнагароду. "Вош і новы на-меснік старшні Савета Міністраў БССР І.Кенік пасляшаўся засяліцца ў аса-ніжчак" /Праца, 1990, №37/. Мазырокі депутат падтрымаў сваю "народнасць", прагаласавалі "утрымаліся", што азначае для выніку галасаваньня тое ж, што і "супраць" стварэньня часовай камісіі па расьледаваньні незаконнага вывазу ікры за мяжу. Як адзначае народны депутат С.Навумчык, "амаральна вывозіць за мяжу ікру пудамі, калі дзеці Чарнобыля паміраюць ад анеміі, па-другое, па рэспубліцы ходзяць чуткі, што ў "ікорнай справе" замешаны чыноўнікі высокага рангу — гэта трэба, нарэшце, або аправергнуць, або падвардзіць. Па-трэцяе, мы павінны ўскрыць механізм таго, як такая вялікая партыя ікры трапіла ў рукі хакеістаў /Беларускіх. Рэд. Смолару, Кеніку як першым асобам ва ўрадзе, якія займалі чарнобылем, амаральна не галасавалі за такую камісію. Але для наменклатуры, відаць, не існуе такіх паняццяў як сумленьне. Раскрыцьця "ікорнай справы" пральце абвясціла на прычыны іх галасаваньня. Страшна тое, што такія депутаты, як трапіна назвалі іх у народзе — "ікорнікі", выражаюць наш лёс. Што ж, мы вартыя таго, бо не абурьмом, як бы над намі ня зьдэкаваліся, не насьміхаліся — мы сьпім і сьнім шчаслівае жыцьцё".

МУНИЦИПАЛ НАСІ... "Аргументы и факты", 1990, № 31, прыводзяць жэлівую статыстыку аграрнага партыяў народа. Вош толькі некаторыя лічбы: "Расчэтная сума пастанупленьня партыяўных взносов на численность КПСС по состоянию на 1 января 1990 года, с учётом роста зарплат в народном хозяйстве — 1612,86 млн. руб. Расходы на содержание местных партийных органов и партийных учреждений — 1547,6 млн. руб. Расходы на содержание центральных партийных учреждений, а также по аппарату ЦК КПСС в сумме — 51,2 млн. руб. Только в 1990 г. отчисления от прибыли партийных издательств в бюджет КПСС составят сумму 1 млрд. 76 млн. руб. В силу превалирования общепеченных КПСС фондами и лимитами, реальная покупательская способность рубля КПСС выше, чем у граждан страны и их объединения. Так, в 1989 г. КПСС обменяла на валюту 44 млн. руб. в плане 1990 г. — обмен 29 млн. руб. на валюту. Многие десятки

лет КПСС пользовалась государственными землями, зданиями, другим имуществом, не внося за это никакой арендной платы". І гэтак да-лей. Браўмела, чаму камуністы ваюць за сваю партыю, чаму ненавідзяць і шалюць РЭ, "... але і не прызнаючы, праследуючы па суду яго кіраўнікоў, учыняючы гвалт безаконна неад яго актывістам, яна /КПСС. Рэд./ не можа цалкам ігнараваць ягоныя "крамольныя" і дэ-бо гэта сапраўды народныя і дзі, што ідуць з глыбіні сьвядомасьці нашай. Ужо цяпер відаць, што беспалдастаньня закіды кіраўніцтва КПС супраць такога масавага і патрыятычнага руху, як ГНФ, толькі падрываюць яе, партыю, і без таго падарьбана аўтарытэт у вачах беларускага народа... Пра старшыню Саюма ГНФ депутата З.Пазыняка многія месцы распавядалі самыя брыдкія вуткі /аж да недарэчнае сувязі з фашызмам/, яму затыкалі рот на ўсіх форумах, не друкавалі ягоных твораў. Але усё ж ягоная праўда прабіла сваю шлях да народа, і той усачыў, які гэта разумны, адуканы, а галоўнае — да ахвярнасьці самаадданы палі-тык, сапраўды лі дэр нашы, якіх у нас заўжды бракавала. І ужо на апошняй сесіі ВС сярод депутатаў пачулася: "Во хто пра-ві дэнт" /В.В.В. Літ, 1990, №31/

ПАЛЗЕІ. ФАКТЫ...
XXX

Дзякуем усім, хто не збаяўся пакінуць свой подпіс на нашых лістах у Гайд-парку. У выніку мазыроўкі прынялі удзел у Маршы "За выживаньне", маэр Кашыя быў зарэгістраваны кандыдатам у депутаты гарсавета.

XXX

Дачакаўшыся Закона аб друку, але ведаючы, што ён — фікцыя, бо яшчэ ўсімі выдавецкімі ордэ-камі валадарыць КПСС, мы усё ж зьвярнуліся да дырэктара мазыро-кай друкарні г.Канатопа, каб зра-біць заказ на прыватнае выданьне "Вольнага мазыра". Аднак дыр-ектар прыгразіў нам выкінуць заказ у смецішкі. Дык чым жа перагру-жана партыяная друкарня? Вядома, выпусціўшы каля 60 тыс. улеткаў у падтрымку Смолара, ён яшчэ до-га ня будзе хапаць паперы. А тут зноў трэба выконваць новы каму-ністычны заказ — сексуальную лі-таратуру. Так "Гармонія" выдае-ца тут накладам 150 тыс. асобні-каў. На "Камуніст Палесоў" працуе 15 рабочых. А зараз у мазырокай узбуіненай секс-друкарні рыту-еца да выданьня брашура "Ю за-паведаў Богах". Як бачна, грошы для кіраўнікоў друкарні адноль-кавыя: ці ад секса, ці ад Бога. Слова за вамі, чытачы.

XXX

У горадзе створаны два страй-кавых камітэты: на заводзе "Наф-тазаводмонтаж" і будтрэсьце №6. Партмафія адрагавала на гэта ад-разу: кіраўнік трэста В.Кавален-ка быў звольнены з работы. Але цяпер трэст перарастае ў кэап-ратыю. А ўбоўскаму пакуль уда-лося разгнаць страйкавы камітэт трамвайнага дэпо КПЗ, прыгразіў-шы аддзяліць дэпо ад заводу. 2. 11.90 г. міта КПЗ на чале з Зу-бускім правяла грандыёзны сход, якіх ня бачыў завод з 1973 года: каля паўтары тысячы рабочых пры-йшлі у Палац і падтрымалі Зварот кіраўніцтва заводу аб непадпара-дкаванні рэспубліканскаму ўраду. Разьлік дырэктара быў просты: опе-куляцкія багачыцём тавараў, якія мае завод. Вядома, рабочыя ня бу-дуць супраць гэтага. Таму нека-торыя зь іх і засьвіствалі Г.Ми-льнікава, які прапанаваў будаваць санаторый у чыстай зоне Белару-сі, а не на чорным моры. Але ці задумаўся хто аб тым, што заўтра

(ПРАЦЯГ НА СТАР. 3)

(ПАЧАТАК НА СТАР. 2)

Сам начальнік КДБ г. Нічэпарэнка /прозвішча яго выясьнілі у міліцыі/ патрапаў абвечкі. Ці даруючыму Бог і продкі гэта азначылі? Але гэта абвядчаньне поўнага духоўнага падзення асобы. Затым па яго загаду салдаты ахапілі Малашчанку Уладзіміра, які отаяу з бел-чырвона-белым абыгмам, і падцягнулі за вероты КДБ. Мы кінуліся на дапамогу: Уладзімір ляжаў ужо у лужыне і імкнуўся закрываць рукамі твар, а трыя у окураным білі яго, прычым, Нічэпарэнка біў нагамі па ім, як па футбольным мячы... заганяючы гол у свае вероты. Толькі дзякучы нашаму ўмяшаньню забойства было спынена. Нам, начальніку міліцыі Пазыняк, аднак, на дачу накіраваньня на судова-медыцынскую экспэртызу, а выклікашы Нічэпарэнку і яшчэ аднаго КДБ'ста, хацеў нас прымірыць. Нам прыйшлося зваціць у Вярхоўны Савет — і мы атрымалі ад мазырской міліцыі накіраваньне на экспэртызу. Як бачым, мазырокі КДБ жыве календаром 1937 года.

У 1 нумары "Вольнага мазыра" наведвалася ўжо, што пасля мітынгу, які адбыўся 7 студзеня 1990 года, дзе выступіў адзін са старэйшых журналістаў вобласці Уладзімір Смоляр, "браты па партыі" зрабілі усё, каб дзявоць яго да сардэчнага прыступу і адправіць у Саліцыцу. Пакуль ён лямнуўся, увесь час першы сакратар "Каліжніцкага гармама Яраш А. абліваў яго брудам на перадыбарных охотках, сёння над ім вісіць

НА ГАЗЕТНЫЯ ТЭМЫ

У кіськах "Сакрэты" нашага горада можна убачыць "булігінне" — вестнік грамадзка-культурнага аб'яднаньня "Полісьце", што ставіць перад сабой задачу адлучыць землі ад Мазыра да Берасьця ад Беларусі і зрабіць новую рэспубліку з новым народам: яльвягі. Дарэчы, спачатку кіраўнік гэтага згуртаваньня М. Шаляговіч даказваў, што мы не беларусы, а палешукі. "Яць-вяжохія" мэты "Полісьця" вострыя і ня толькі вучоным: і інтэлігенцыяй, але і самымі жыхарамі Гомельшчыны і Берасьцейшчыны. Аднак беларускія камуністы падтрымліваюць і, як бачна, матэрыяльна, зьяўнасьць гэтай антыбеларускай суполкі, некалькі г. Цэнтрык пашырне газету у Мазыры. Мэты камуністаў яонны: усюляк раз'ядноўваць наш народ.

Ч. СТАРОНКА

новая пагроза — "заваліць" на атакатацыйнай каміюіі, куды уваходзяць Яраш і яго паплечнікі. Сакратару партарганізацыі рэдакцыі падана указаньне знайсьці на Смоляра кампрамат. Паглядзім, што адбудзецца далей.

(ПАЧАТАК НА СТАР. 3)

май, Смоляр, Кеніх і г.д. Масква шчодро аддзячыла лакеям, якія "своімі сіламі, без пасторонняй помачі" расправіліся з чэрнобылем, чарговай кампаніяй, што стала, аднак, нацыянальнай катастрофай. І тады, як самаоуеуюкія лініі ці шчадрынокія караці, парты-апаратчыкі ляглі на дно: маўляў, ва усім вінаватыя вучошныя.

Тайнае становішча яваі.

Пудзікуем у окарочаным выглядзе звароты Беларускіх ядзершчыкаў да свайго ўрада, якія праліваюць святло прауды, бо, як адначасе В. Несьціранка, "кому і зачём патрэбавалось перекладываць вину о большой головы на здоруву, думаецца, понятна. Сагодняшняя напрана о чэрнобыле угрожае завтра обернуцца новым чэрнобылем.

30.04.86 г. Слонькову НН.

По просьбе Главного санэпид-управления РСР ИИЗ АН РСР про-вел спектрометрический анализ проб внешней среды /почвы, воды, молока/, переданных Республиканской СЭС из районов Гомельской обл., прилегающих к месту аварии на ЧАЭС, в города Минска. Наши оценки прогнозируемой дозы облу-

чения в этих районах по результа-там анализов: проб почвы показы-вает, что могут возникнуть оуще-ственные последствия для здоровья людей.

... представляется целесообраз-ным в максимально оатне ороки рассмотреть и провести организа-ционные мероприятия, направленные на:

- 1/ подну профлактіку населення абласцей рэспублікі, накодзіўшыся под радыоактыўнымі ўздзеяньнямі;
- 2/ праведзены сан-гігіенічэскіх мерапрыяціў по дэактывацыі кожных докравос лядей, і іх одажды, служэбных і жылых пмешчэньяў;
- 3/ огаічэньне даставкі і торгавлі прадуктамі пїтаньня в отрытом вїде;
- 4/ зашїту отрытых істочнїков пїтэвой вады;
- 5/ огаізацыю санпросветработы среди населення рэспублікі;
- 6/ сан-гігіен, мойку городов рэспублікі.

Директор Нестеренко В.Б.

Зірніце на даты і ўпамніце, што гаварылі вам у гэтыя дні?

07.05.86
621

Слонькову НН.

В результате аварии на черно-быльской АЭС /4-й блок/ произошел выброс в атмосферу продуктов де-ления ядерного горючего /U= 235/ обогащения 2% и образовавшегося плутония 239.

(ПРАЦЯГ АРТЫКУЛА ў НАСТАЎНІМ) НУМАРЫ.

за "Грахаляўка" друкаваць пасквіль на Н.Аксёныч Г. У. Малашчанку, які пад дудку гармама прыдумаву Ніцін, а газета без папярэдняга разгляду оказы апублікавала яго. Адказ у самой газеце артыкула "Ведыйце пра іх, мазыраны!" вядлі брунныя плеткі — абы вядлі. Танкі разлік на абывацелья. Н.Аксёныч і яе муж У. Малашчанка падлі і суд на хулігана Ніцін і газету.

Чымі рукамі?..

"Камуніст Палесся", опра-ядлі ва названы мазыранамі "Грахаляўка", надрука-ваў чарговны правакідні супраць НН. Як памятае-це, яшчэ зь імі газета аблівае брудам Б. Більшна, А. Адмовіча, В. Казько, З. Пазыняка, Д. Хадзьку, овя-тара Наюана, М. Матукоўс-кага, мазырокі ЕНН і г.д. Ужо пагоды яна не друкуе асяяжэньне М. Матукоўска-га. Цяпер яна, зї даць, збї-раецца мяняць назву, капі-руецы зь іных газет "Спо-ведзь на заблэденую тэму" Б. Більшна. А ці мела пра-

Цакуль высарчыкі Смо-ляра дэваць у чэргах зшкарпэткамі, конка Смоля-ра у Гомелі прымае вен-герскія дублянкі. Адну зь іх яна прапанавала і сва-й сяорсуш К... акая за-плаціла за рэч, але зямі імпертнай мэтронавай ат-рымала пакет з нашай дубо-вай дублянкай. К... пїдла-ла у суд на конку Смоляра. суд будзе у Гомелі 18 лі-стапада.

Рэдактар: Дарыса Валая.

Друкарня: Ліста, г. Вільнюс

Тыраж: 999 асобні кау.